

Сѣрикова и всичкитѣ въ нея работи, натканитѣ сукна, материялнитѣ приуготовленията и пр., видѣлъ въ единѣ отъ хамбаритѣ много захвърленъ платъ; той попиталъ: „Защо сте захвъртили тозъ платъ въ хамбара?“ Сѣраковъ разказалъ, че му било заповѣдано отъ правителството да направи този платъ за дрехи на матроситѣ; но послѣ тѣзъ заповѣдь са унищожила и плата останалъ.

— „А защо го не продадешъ?“

— Никой го некупува, всѣмилостивѣйшии господарю; никой нѣма нужда отъ подобенъ плдтъ, а материя за горни дрехи на войницѣ сж преиприели да правятъ други фабриканти.

— „Ще са каже че ти губишь?“

— „Но що да са прави, надѣжда, господарю!“

— „Колко ти е сторилъ лакъта?“

— 28 копѣйки.

— „Ще са задоволишь ли съ печала десѣтъ копѣйки на рублията?“

— Азъ бихъ са съгласилъ да са оттървѣх отъ него и безъ печала.

— „Безъ печала чловѣкъ нестѣва никога богатъ, друже мой,“ заключилъ господаря.

Послѣ са обърналъ къмъ Миншекова и казалъ: „Дониличъ! Кажи утрѣ, да земамъ всичкия тозъ платъ и да го разнесжтъ по болницитѣ; изряденъ ще бжде за завивка на болнитѣ.“

Туй са изпълнило; Сѣриковъ предалъ плата и получилъ паритѣ.

Шабликинъ.

Петъръ забѣлѣжилъ че повечето стоки, съживляющи търговията въ държавата му, са преносили